

Yttrande över trygghetsutredningens betänkande Ökad trygghet för hotade och förföljda personer (SOU 2015:69)

Fi2015/3601

Skatteverket avger följande yttrande över betänkandet Ökad trygghet för hotade och förföljda personer, SOU 2015:69. Skatteverket avgränsar synpunkterna till att avse förslag som berör verkets verksamhetsområde.

1 Sammanfattning

Skatteverket avstyrker förslagen i dess nuvarande form om

- att fingerat personnummer ska kunna fastställas som personnummer,
- att fingerade namn ska kunna förvärfvas genom anmälan till Skatteverket,
- att ansvaret för stöd till skyddsbehövande läggs på Skatteverket,
- att det införs en särskild lagregel om Skatteverkets skyldighet att ge stöd till andra myndigheter och organisationer i frågor som rör behandling av personuppgifter för personer med skyddad folkbokföring,
- att Skatteverket ska lämna underrättelse till hemkommunen om barn i skolpliktig ålder,
- att Skatteverket ska lämna uppgifter om person med skyddad folkbokföring till andra myndigheter,
- att införa särskilda forumregler för personer med sekretessbelagda uppgifter, samt
- att Polismyndigheten ska ha rätt att meddela föreskrifter för Skatteverkets m.fl. verksamhet.

Skatteverket anser att det är välkommet

- att skyddet för utsatta personer breddas och formaliseras genom de nya bestämmelserna i FOL och OSL,
- att det förtydligas att Polisen bedömer hotbild och Skatteverket skyddseffekt,
- att socialtjänsten i vissa fall kan ansöka om skyddad folkbokföring för barn, samt
- att möjligheten undersöks att i större utsträckning avisera postadress för personer med skyddad folkbokföring.

Skatteverket delar utredningens åsikt om att trygghet och skydd i första hand bör medges genom ett formaliserat skyddsinstitut, det vill säga skyddad folkbokföring och fingerade personuppgifter. Det är också positivt att det blir en lösning för denna fråga som utretts

vid flera olika tillfällen. Emellertid är utredningens förslag i flera avseenden inte tillräckligt genomarbetade, vilket kan leda till en lagstiftning som inte fungerar fullt ut i praktiken. Synpunkter lämnas nedan under respektive rubrik.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Förslag till ändring i folkbokföringslagen (1991:481) (1.1)

Förslaget att ändra kvarskrivning till ett nytt institut i form av skyddad folkbokföring är bra. Skatteverket vill emellertid påpeka att utformningen av förslaget till lagtext i 16 a § folkbokföringslagen (1991:481), FOL, är missvisande och bör formuleras om.

I förslaget till 16 a § FOL finns undantag för när en person kan få skyddad folkbokföring. Undantag kan medges i två olika situationer, antingen att personen bor kvar på sin gamla folkbokföringsort (p.1) *eller* att personen kan folkbokföras på annan ort än den gamla folkbokföringsorten. (p.2). Lagtexten kan uppfattas så att de två situationerna är alternativa vilket motsägs i utredningen (s. 202).

Skatteverket delar inte utredningens uppfattning att dessa undantag behöver regleras i en särskild bestämmelse. Det blir tydligare och mer lättillämpat att istället samla innehållet i en bestämmelse. Texten bör även formuleras om så att det tydligt framgår att de två undantagen inte utesluter varandra.

Utredningen har inte heller kompletterat de bestämmelser i 6 och 30 §§ FOL där det idag finns en hänvisning till 16 § FOL till att omfatta även 16 a § FOL. Det kan eventuellt saknas hänvisningar även i annan lagtext. Skatteverkets förstahandsval är därför att innehållet i 16 a § FOL läggs till som ett nytt stycke i 16 § FOL.

Förslaget kan förstås så att skyddad folkbokföring även kan medges om de grundläggande rekvisiten i 16 § samma lag inte är uppfyllda. Detta är felaktigt och inte i linje med utredningens förslag (s. 200 f). Skatteverkets andrahandsval är att texten justeras så att frasen ”*Utan hinder av 16 § första stycket*” plockas bort.

Förslag till ny lagtext:

En person som av särskilda skäl kan antas bli utsatt för brott, förföljelser, eller allvarliga trakasserier på annat sätt, får vid flyttning medges att vara folkbokförd på den gamla folkbokföringsorten (skyddad folkbokföring). Skyddad folkbokföring kan ske endast efter ansökan från den enskilde.

Skyddad folkbokföring får medges endast om den skyddade folkbokföringen, med hänsyn till den förföljdes person och andra förhållanden, kan förväntas ge en tillräcklig skyddseffekt.

Skyddad folkbokföring kan medges utan att personen flyttar om den skyddade folkbokföringen ändå kan förväntas ge en tillräcklig skyddseffekt. Folkbokföring kan

även medges på annan ort än den gamla folkbokföringsorten om det bedöms öka skyddseffekten.

Skyddad folkbokföring får även avse den utsatte personens medflyttande familj.

2.2 Rättsligt förvärv av namn och personnummer när det fingerade personuppgifterna upphör (7.6.7)

Skatteverket avstyrker förslaget om att en person med fingerade personuppgifter ska kunna förvärva uppgifterna genom anmälan till Skatteverket. Om den föreslagna 18 a § FOL ändå införs måste den numreras om till 18 c § FOL.

Utredningen har inte i tillräcklig utsträckning analyserat hur de föreslagna ändringarna förhåller sig till övriga bestämmelser. I förslaget besvaras exempelvis inte frågan om den sökande kan ångra sin fastställda fingerade identitet, eller om den tidigare identiteten har utsläckts helt.

Ett fåtal personer beviljas fingerade personuppgifter varje år. Utredningens bedömning är att det saknas skäl att utvidga möjligheten att få fingerade personuppgifter. Detta kommer sannolikt att medföra att antalet personer med fingerade personuppgifter inte kommer att stiga nämnvärt framöver. Det innebär att antalet personer som kan tänkas utnyttja de föreslagna förvärvsbestämmelserna sannolikt kommer att bli ännu färre. Utredningens skäl väger inte tillräckligt tungt för att göra avsteg från den bärande principen att en person ska ha kvar sin verkliga identitet när denne under en tid får använda fingerade personuppgifter.

Den fingerade identiteten består av två delar, personnummer och namn. Bestämmelser om personnummer finns i FOL. Ett personnummer ska, enligt 18 § FOL, utgå från en persons födelsetid. Undantag finns endast vid situationer som omfattas av dagens 18 a § FOL. Någon ändring av eller tillägg till det förhållandet har inte föreslagits och inte heller en bestämmelse som ger Skatteverket rätt att ange den korrekta födelsetiden i anslutning till personnumret för den som tidigare har haft fingerade personuppgifter. Några sådana kompletteringar bör enligt vår mening heller inte införas.

Bestämmelserna om namn finns i namnlagen (1982:670), NL. Ett namn består av förnamn och efternamn, ibland även av ett mellannamn. Ändring av namn görs i vissa fall hos Skatteverket och i vissa fall hos PRV. Förnamn och mellannamn samt familjerättsliga förvärv av efternamn anmäls kostnadsfritt till Skatteverket medan nybildade efternamn (administrativt förvärvade) samt i vissa fall förnamn ansöks hos PRV mot avgift.

Det är bra att den som haft ett fingerat efternamn kan förvärva detta namn i administrativ ordning genom beslut av PRV. Om PRV har meddelat ett beslut kommer detta att registreras i folkbokföringen. Det följer av NL och något behov av att reglera detta i en särskild bestämmelse finns inte.

Förslaget om att Skatteverket ska meddela beslut om mellannamn som inte bygger på ett familjerättsligt förvärv är inte förenligt med principerna i NL.

Placeringen av den föreslagna bestämmelsen efter 28 § NL är inte lämplig. Om förslaget antas ger det anmälaren en möjlighet att bära flera mellannamn, vilket annars inte är tillåtet.

Det framgår inte hur den föreslagna möjligheten till byte av förnamn i 35 a § NL förhåller sig till andra förnamnsbyten med stöd av 31-32 §§ NL. Om personen ska få ändra förnamn bör detta i så fall hanteras i administrativ ordning hos PRV med stöd av 33 § NL.

Namnlagskommittén presenterade den 28 maj 2013 förslag till en ny lag om personnamn. Förslaget är under beredning i regeringskansliet. Det är därför olämpligt att föregå det arbetet genom att låta Skatteverket besluta om administrativa namnförvärv. Ett sådant namnförvärv borde dessutom vara avgiftsbelagt. Någon sådan möjlighet finns för närvarande inte för Skatteverket.

2.3 Personer med skyddad folkbokföring ska få stöd av Skatteverket (8.6.10)

Skatteverket avstyrker förslaget om att ansvaret för stöd till skyddsbehövande läggs på Skatteverket.

Skatteverket ifrågasätter utredningens bedömning att Skatteverket är en lämplig myndighet för att ge ett sådant stöd. Skatteverket ansvarar för frågor som framförallt rör skatter, avgifter, fastighetstaxering och folkbokföring. Enligt 4 § förvaltningslagen (1986:223), FL, är Skatteverket skyldigt att ge enskilda det stöd som de behöver. Stödet och hjälpen begränsas emellertid till frågor som omfattas av myndighetens verksamhetsområde.

Stödet som enligt utredningens förslag ska ges av Skatteverket går utöver den generella serviceskyldigheten i 4 § FL. Stödet har inte en naturlig koppling till Skatteverkets verksamhetsområde. Att stödet ska ges till personer med skyddad folkbokföring betyder enligt Skatteverkets mening inte att stödet kan anses vara en del av folkbokföringsverksamheten. Denna verksamhet går ut på att fastställa en persons bosättning samt registrera uppgifter om identitet, bosättning mm. Polismyndighetens stöd åt personer med fingerade personnummer har ett samband med polismyndighetens uppgifter enligt 2 § polislagen (1984:387), men det föreslagna stödet saknar en anknytning till Skatteverkets enligt förordningen (2007:780) med instruktion för Skatteverket.

Innehållet i det individuella stöd som utredningen föreslår att införa förutsätter att stödet ges av personer som är insatta i hur samhället fungerar, som vet vilka myndigheter en utsatt person kan vända sig till för att kunna få del av samhällsservice och som har kunskaper om hur förföljare kan gå till väga för att försöka hitta en annan person. Dessa stöd- eller kontaktpersoner ska också kunna hantera personer som befinner sig i en utsatt

situation. Skatteverkets personal har inte den kompetens som krävs för att ge ett behövligt stöd till hotade och förföljda personer och inte heller för att vägleda dem i deras kontakter med andra myndigheter och organisationer.

Skatteverket har i dagsläget kontor på 68 orter. Handläggningen av ärenden om sekretessmarkering och kvarskrivning är koncentrerad till fem av dessa orter där ett fåtal handläggare har behörighet att handlägga skyddsärenden. Det är alltså relativt få handläggare på några få orter i landet som för närvarande handlägger ärenden om kvarskrivning. Även om stöd och hjälp i många fall kan ges på telefon föredrar enskilda inte sällan att besöka myndigheten. Med hänsyn till Skatteverkets organisation och lokala närvaro har Skatteverket mycket begränsade möjligheter att erbjuda besök åt personer med skyddad folkbokföring.

Socialnämnden ansvarar bl.a. för omsorg, service, upplysningar och råd till personer som behöver det. Genom sin uppsökande verksamhet ska socialnämnden informera om socialtjänsten och erbjuda enskilda sin hjälp. Socialnämnden ska också ha personal med lämplig utbildning och erfarenhet. Socialnämnden har i jämförelse med Skatteverket andra, mer anpassade, verktyg till sitt förfogande. Mycket av det stöd som utredningen föreslår kan ges inom ramen för kommunal socialtjänst. Socialtjänsten finns i en utsatt persons närmiljö. Skatteverket anser inte att Skatteverket är den myndigheten som har bäst förutsättningar att ge personer med skyddad folkbokföring det stöd de behöver. Det stödet bör istället kunna utföras av kommunernas socialnämnder.

2.4 Skatteverket ska ge stöd till myndigheter och andra som behandlar uppgifter om personer med skyddad folkbokföring (8.6.12)

Skatteverket avstyrker förslaget att det införs en särskild lagregel om Skatteverkets skyldighet att ge stöd till andra myndigheter och organisationer i frågor som rör behandling av uppgifter om personer med skyddad folkbokföring.

Det är viktigt med ett bra samarbete mellan myndigheter och andra organisationer för att öka förståelsen för de problem som aktualiseras vid skyddade personuppgifter. Samarbetet behövs även för att öka skyddet för hotade och förföljda personer. Förslaget förutsätter att Skatteverket har goda kunskaper om verksamheten hos den myndighet eller organisation som begär hjälp. Skatteverket anser dock att det är oklart på vilket sätt Skatteverket kan hjälpa andra myndigheter i deras arbete med behandling av skyddade personuppgifter. Personuppgiftslagen (1998:204), PuL, tillämpas vid behandling av personuppgifter hos alla myndigheter. Myndigheterna har egna registerlagar som är anpassade till deras specifika verksamhetsområde. Varje myndighet har ett personuppgiftsansvar för behandlingen av personuppgifter i sin verksamhet. I det ansvaret ligger bl. a. att besluta om vilka uppgifter som ska behandlas, hur dessa uppgifter ska behandlas och vad de ska användas till. I ansvaret ligger även att ansvara för hur de skyddade personuppgifterna ska behandlas.

Skatteverket har kompetens inom ramen för verkets egen verksamhet och saknar ingående kunskap om andra myndigheters verksamhet och registerlagar. Det finns redan

idag bestämmelser i FL som möjliggör för myndigheter att vända sig till Skatteverket för att få hjälp i de frågor som ingår i Skatteverkets verksamhet.

2.5 Skatteverket ska underrätta inflyttningskommunen om skolpliktiga barn med skyddad folkbokföring (8.6.13)

Skatteverket avstyrker förslaget att Skatteverket ska underrätta en kommun om att ett skolpliktigt barn med skyddad folkbokföring har flyttat till kommunen.

Skatteverkets hantering vid regelmässigt utlämnande av information till myndigheter bygger på elektroniska lösningar. En underrättelseskyldighet avseende skolpliktiga barn med skyddad folkbokföring måste därför hanteras inom ramen för de tekniska lösningar som gäller för Skatteverkets system för avisering av folkbokföringsinformation. En maskinell avisering via Navet är inte en framkomlig väg eftersom en sådan avisering skulle avslöja barnets vistelseort.

Skatteverket har redan en lagreglerad skyldighet att lämna uppgift till socialnämnden i hemkommunen om barn som får sekretessmarkering i folkbokföringsdatabasen, 7 § förordning (2001:589) om behandling av personuppgifter i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet, FdbF. Utredningen ifrågasätter behovet av en sådan bestämmelse och föreslår att den utvärderas. Skatteverket instämmer i att uppgiftsskyldigheten mot kommuner bör utvärderas. Först när nyttan av den nu gällande bestämmelsen har analyserats, går det att bedöma om det bör införas en ny bestämmelse om underrättelseskyldighet och, i så fall, hur den ska utformas.

2.6 En särskild sekretessmarkering för personer med skyddad folkbokföring (8.6.16)

Skatteverket instämmer i förslaget om en särskild sekretessmarkering i folkbokföringsdatabasen för personer med skyddad folkbokföring. Sekretessmarkeringen är en administrativ uppgift som kommer att ingå i aviseringen. Förslaget bygger på att uppgiften om tillämplig sekretessbestämmelse aviseras ut för att den som har skyddad folkbokföring ska kunna särskiljas från den som enbart har en sekretessmarkering registrerad som grundas på 22 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL.

2.7 Informationsutbyten om personer med skyddad folkbokföring ska vara möjliga (8.6.17)

Skatteverket avstyrker förslaget i dess nuvarande form att Skatteverket ska lämna uppgifter om den som har skyddad folkbokföring till andra myndigheter när vissa förutsättningar är uppfyllda.

Förslaget innehåller flera oklarheter. Placeringen av den nya bestämmelsen efter 12 § i FdbF tyder på att den syftar på det utlämnande som sker för aviseringsändamål i 1 kap. 4 § 5 och 6 lag (2001:182) om behandling av personuppgifter i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet, FdbL. Om det är korrekt att den föreslagna 12 b § FdbF är en

komplettering till 12 § FdbF så är det viktigt att detta förtydligas i bestämmelsen, t.ex. enligt följande formulering:

För de ändamål som anges i 12 § första stycket ska Skatteverket lämna ut uppgifter om en person som har skyddad folkbokföring enligt 16 § folkbokföringslagen om myndigheten behöver uppgifterna för att fullgöra sitt uppdrag och får behandla dem. Utlämnande får medges endast för uppgifter som Skatteverket får lämna ut enligt lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet.

En annan möjlig tolkning av förslaget är att den föreslagna 12 b § är en generell sekretessbrytande bestämmelse som inte bara gäller vid avisering utan även är avsedd att tillämpas i enskilda situationer när myndigheter begär uppgifter. Om detta är fallet bör bestämmelsen istället placeras i OSL. Det framgår inte heller vilken betydelse som bestämmelsen i 12 b § FdbF kommer att få för det omfattande utlämnande som sker i form av ”offentlighetsuttag” från Navet och det utlämnande från folkbokföringen som bl.a. sker till id-kortsverksamheten.

Om bestämmelsen inte är avsedd att vara en generell sekretessbrytande bestämmelse bör det övervägas om en sådan behövs. Den ska i så fall gälla för de situationer när utlämnande görs mellan självständiga verksamhetsgrenar inom en myndighet och vid enstaka uttag av uppgifter som myndigheter kan göra utanför aviseringsverksamheten.

Det bör uppmärksammas att det i prop. 2015/16:28 föreslås förändringar i FdbL som kan komma att medföra följdändringar i FdbF, bl.a. i 12 och 12 a §§ .

2.8 Särskilda forumregler (10.4.2)

Skatteverket avstyrker förslaget om särskilda forumregler för personer med sekretessbelagda uppgifter i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet.

För en utsatt person kan det verka betryggande att personen med sitt överklagande får vända sig till en annan förvaltningsrätt än den inom vilken personen är eller har varit folkbokförd om hemvistforumregeln tillämpas på överklagandet. Utredningens förslag kan därför ge en ökad trygghetskänsla hos en hotad eller förföljd person som vill överklaga en myndighets beslut.

Frågan är om problemet med eventuellt avslöjande av uppgiften om klagandens vistelse kan lösas enbart genom utredningens förslag. Även tillämpning av andra forumregler som inte har koppling till uppgifter om klagandens folkbokföring kan i kombination med uppgifter om klagandens namn och personnummer avslöja klagandens vistelse. T.ex. ska Skatteverkets beslut om fastighetstaxering överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets den taxeringsenhet som överklagandet avser är belägen. Om uppgiften om fastighetsägarens bosättning är sekretessbelagd i folkbokföringen kan uppgiften om taxeringsenheten i förvaltningsdomstolens dom avslöja var den hotade personen vistas. På samma sätt kan en vistelseort för en person med skyddad folkbokföring avslöjas om denna person överklagar Skatteverkets beslut om fastighetstaxering som avser taxeringsenheten där personen vistas.

Utredningen föreslår att 67 kap. 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, ska kompletteras med ett nytt stycke där det anges att Skatteverkets beslut ska överklagas till Förvaltningsrätten i Stockholm om uppgift om personens hemortskommun är sekretessbelagd i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet.

Hemortskommun är ett begrepp som används i SFL. Enligt 3 kap. 10 § SFL avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då aktuellt beslut fattades. I folkbokföringslagen (1991:481) förekommer inte begreppet hemortskommun. Uppgift om en persons hemortskommun i den mening som avses i SFL finns följaktligen inte i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet. Om det anses att förslaget om särskild forumregel i SFL ska genomföras är det därför regeln om hemortskommun i 3 kap. 10 § SFL som hänvisar till uppgift om folkbokföring som bör kompletteras och inte 67 kap. 7 § SFL.

Motsvarande kan anföras om utredningens förslag om ändring i 6 kap. 10 § studiestödslagen (1999:1395) där begreppet hemortskommun förekommer.

Skatteverkets beslut om skatt eller avgift får i regel överklagas inom sex år efter utgången av det kalenderåret under vilket beskattningsåret gått ut. Enligt övergångsbestämmelserna till SFL tillämpas den äldre lagstiftningen som t.ex. taxeringslagen (1990:324), TL, och skattebetalningslagen (1997:483), SBL, fortfarande på beskattningsår som avslutades senast den 31 januari 2012 och på redovisningsperioder som avslutades senast den 31 december 2011. Den äldre lagstiftningen har motsvarande forumregler som numera finns i SFL. För att den föreslagna ändringen om behörig domstol i SFL ska få fullt genomslag bör det utredas om även forumreglerna i den upphävda lagstiftningen som fortfarande tillämpas på beskattningsåret 2012 och tidigare ska justeras genom exempelvis motsvarande ändring i övergångsbestämmelserna till SFL.

Med hänsyn till det ovan anförda är Skatteverkets inställning att utredningens förslag i denna del bör utredas vidare innan det kan genomföras. Förutom det som Skatteverket anført ovan bör det enligt Skatteverkets mening ytterligare förtydligas vad som krävs av klaganden för att visa att en särskild forumregel är tillämplig på dennes överklagande. Skatteverket anser att detta förtydligande är viktigt för att motverka att klaganden lider rättsförlust i fall klaganden gör en felaktig bedömning av den särskilda forumregelns tillämplighet i hans eller hennes fall.

2.9 Samordning av arbetet med skydd för förföljda personer (11)

Skatteverket avstyrker förslaget om Polismyndighetens rätt att meddela föreskrifter om hot- och riskbedömningar i ärenden hos Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och Skatteverket. Om det anses att en sådan föreskriftsrätt behövs bör det utredas vidare om föreskrifter ska rikta sig till flera myndigheter och om föreskrifters tillämpningsområde ska förtydligas.

Skatteverket instämmer i utredningens förslag om samverkan mellan Skatteverket, Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och Länsstyrelsen i Östergötlands län i frågor

om skydd för hotade och förföljda personer. Skatteverket ställer sig även positivt till utredningens förslag om att Polismyndigheten ska samordna arbetet med skydd för förföljda personer. Som Skatteverket tidigare påtalat behövs bra samarbete mellan berörda myndigheter och organisationer för att förbättra skydd för hotade och förföljda personer. Polismyndigheten förefaller som en lämplig myndighet för att stödja andra myndigheter vid hot- och riskbedömningar och närliggande metodfrågor.

Som utredningen har anfört begär Skatteverket redan i dag biträde av Polismyndigheten i ärenden om kvarskrivning om det anses som nödvändigt. Utredningen föreslår att ett sådant stöd ska begäras av Skatteverket om det inte är obehövligt. Skatteverket samarbetar således redan med Polismyndigheten i frågor som rör hot- och riskbedömningar. Behovet av en särskild föreskriftsrätt för Polismyndigheten i dessa frågor kan därför ifrågasättas för Skatteverkets del.

Polismyndighetens föreskrifter om hot- och riskbedömningar föreslås gälla i ärenden om skydd för hotade och förföljda personer hos Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och Skatteverket. Ärenden om skydd för hotade personer aktualiseras inte endast i de angivna myndigheternas verksamhet utan också hos kommuner. Även frivilliga organisationer deltar i detta arbete. Skatteverket anser att polismyndigheten kan bistå med sina kunskaper och erfarenheter till alla aktörer på ett annat sätt än att meddela föreskrifter för tre myndigheter varav en är Polismyndigheten själv. Genom Polismyndighetens vägledning och riktlinjer för hot- och riskbedömningar som kan publiceras på myndighetens hemsida kan samma effekt uppnås som genom föreskrifter. Dessutom kommer även andra aktörer förutom Skatteverket och Åklagarmyndigheten att bli uppmärksammade på och ta del av informationen som kan vara mycket värdefull i arbetet med skydd för hotade och förföljda personer.

2.10 Avisering av fler uppgifter och bättre posthantering (12.5)

Skatteverket ställer sig positiv till en utredning av möjligheten att i större utsträckning avisera postadress för personer med skydd.

3 Konsekvenser för Skatteverket

3.1 Ekonomiska effekter

Införs en särskild sekretessmarkering för personer med skyddad folkbokföring, innebär det att Skatteverket behöver göra förändringar av IT-stödet. Det kommer sannolikt inte att ske under 2016/17. Kostnaden kan uppskattas till 700 000 kr.

I utredningen har kostnaden för Skatteverkets utökade ansvar för stöd till personer och myndigheter beräknats till 5 000 000 kr. Om utredningens samtliga förslag genomförs, bedömer Skatteverket att myndighetens kostnader kan komma att öka med 20 miljoner kr.

Remissvar

10(10)

Datum
2015-11-30

Dnr
131 489868-15/112

När utredningen föreslår förändring som är avsedd att öka skyddet för utsatta i samhället bör verket kompenseras för de ökade kostnaderna.